

Roy Harper

MAN & MYTH

Bella Union/PIAS

De stilte doorbroken.

Glorieuze terugkeer na dertien jaar stilte van deze, inmiddels 72-jarige, legendarische Engelse folkrock troubadour. Hij had zich volledig teruggetrokken in County Cork in Ierland, waar hij sinds de late jaren tachtig woont. Zelf dacht hij niet meer iets uit te brengen, hij was vooral bezig een tuin bij zijn woonplek te realiseren. Verder was hij zoals hij het zelf noemt 'going through the motions' via gedichten en proza schrijven, et cetera. Zo'n vijf jaar geleden begon een nieuwe generatie muzikanten waardering uit te

spreken voor zijn muziek, zoals Joanna Newsom en Fleet Foxes. Langzaam kwam het gevoel weer terug en zo rond 2009 schreef hij voor het eerst weer een nummer, *The Stranger*, over verloren liefde en spijt. Songwriter/producer Jonathan Wilson nodigde hem in maart 2012 uit naar L.A. te komen om in zijn studio in Laurel Canyon vier van de zeven tracks op te nemen. De

overige drie, *Heaven Is Here*, *The Exile* en *January Man*, zijn opgenomen in County Cork in de studio van vriend John Fitzgerald. Waar nodig worden de in opzet akoestische songs ingevuld door gastmuzikanten op elektrische gitaar, bas, keyboards en drums. Laat je overtuigen door het gevoelige, zelfreflecterende *Time Is Temporary* of het meer dan een kwartier durende, steeds wisselende *Heaven Is Here* dat ongemerkt overgaat in het psychedelisch getinte slotnummer *The Exile*, compleet met prachtige lyrische gitaarklanken. Het is in alles een klassiek Harper-album vol poëtische en persoonlijke songs. **MAN & MYTH** is briljant.

Henk Rijkensburg 9

en. Daarin komt De Paepe's klagelijke, soms breekbare zang optimaal uit. Vanaf de majestueuze opener *Better* zorgen blazers Coen Hamelink (trompet, flugelhorn) en Roy Hendriks (trombone) voor een verrassende extra dimensie, terwijl violist Alex Akela en Hammondorganist Mike Roelofs composities verder inkleuren. In die tijdloze songs steekt De Paepe qua sfeer succesvol over naar het Nederlandse Olivier's Army en de melodieuze periode van David Sylvian. Toch heeft deze mooie cd een onverwacht minpunt door De Paepe's uitspraak van het Engels. Doordat hij bijvoorbeeld 'love' stelselmatig uitspreekt als 'laugh' en 'mother' als 'modder', doet hij afbreuk aan zijn prachtsongs. Zo blijkt hij toch een Nederlander... **Ruud Heijer 7**

'ontdekker' daar zelf niet meer bij kon zijn. Vanuit de hemel zal hij hebben kunnen vaststellen dat hij het bij het juiste eind had wat betreft het talent van Isakov. **THE WEATHERMAN** is net als voorgangers **THE SEA**, **THE GAMBLER** en **THIS EMPTY NORTHERN HEMISPHERE** een plaat met bijzonder fraai gezongen, prachtige americana/folk-liedjes. Ze doen in eerste instantie wellicht wat onderkoeld aan maar nestelen zich zo in je hersenpan dat ze je al gauw niet meer loslaten.

Pieter Wijntekers 8-

Marten de Paepe

WAIT ANOTHER YEAR

V2

Reuzensprong.

Marten de Paepe debuteerde in 2007 met een naamloze cd met twaalf songs waarin verstilling en melancholie belangrijke rollen speelden. Ook op **BOSKOOP** (2011) bleek De Paepe een getalenteerde singer-songwriter, die pop en folk combineerde in vaak weemoedige, soms rockende songs. Qua sfeer wijken zijn twaalf nieuwe songs daarvan niet af, maar muzikaal maakt De

Paepe een grote ontwikkeling door: in acht liedjes verwijderd hij zich radicaal van het genre dat hij in de uptemposongs nog altijd beheerst. Die statige songs zijn namelijk geladen met invloeden uit de jazz in instrumentatie en melodie, maar vooral met een heleboel sfeer. Drummer Mischa Porte (Maison du Malheur), basiste Judith Renkema (Jaimi Faulkner), toetsenist Vincent Beijer (Phinx en EON) en gitarist Marlon Penninkhof (Amber Arcades) laten veel ruimte in even dwingende als meanderende melodie-

Sarah Siskind

COVERED

Chigliak/Jagjaguwar

Een aardse Joni.

Heaven doet al een aantal jaren zijn best het talent van singer-songwriter Sarah Siskind hier te promoten. Helaas zijn haar albums buiten Amerika nauwelijks te koop. Voor iemand die op handen wordt gedragen – en vaak gecoverd – door artiesten als Bonnie Raitt, Alison Krauss en Justin 'Bon Iver' Vernon, is dat op zijn minst merkwaardig, al tekent het ook Siskind's eigen (zinnige), mede door schande en schande gevoede opstelling. Geheel onverwacht verscheen onlangs, ook in Europa, een reissue van haar uit 2003 stammende debuut-cd **COVERED** en lijkt het balletje plotseling toch te gaan rollen. Opgenomen in 2001 met Tucker Martine als producer en de vermaarde jazzgitarist Bill Frisell als voornaamste begeleider, was **COVERED** gepland als Siskind's doorbraak. Een ernstige ziekte gooide echter roet in het eten, Siskind kon de plaat niet meer promoten en haar platenmaatschappij schoof het album vlug door naar een kleine independent waar hij amper aandacht kreeg. Met een jazzy singer-songwriterstijl die nog het meeste verwantschap vertoont met het werk van Joni

Ook verschenen (vervolg)

al jaren tot onze favorieten. Op zijn soloalbum **TRESPASSER** imponeerde hij met prachtig gitaar- en vioolspel, uitgesponnen liedjes en innemende gedragen zang. De trend die hij met opvolger **HANDMADE LIFE** inzette om het instrumentarium uit te breiden en de liedjes in te korten, zet hij voort op **NONE THE WISER**. Op één nummer van zes minuten na worden alle liedjes binnen de vijf minuten afgehandeld. De minder dominante rol van Wood's gitaar wordt gecompenseerd door wezenlijke rollen voor Neil Harland op staande bas en vooral Justin Mitchell

op hammond- en Wurlitzerorgel en flügelhorn. Mede door de wat minder gedragen toon die Wood aanslaat, klinkt vooral het eerste deel van het album veel lichter dan we gewend zijn. De liedjes blijven onverminderd fraai, zoals ook blijkt uit zijn eigenzinnige bewerking van William Blake's *Jerusalem* (R.U.F. Records 8-). **CLANNAD** behoort al sinds de oprichting in 1970 tot de boegbeelden van de Ierse folk. Na het grote succes in de jaren tachtig ging de kaars langzaam uit en begon zangeres Moya Brennan een solocarrière. Op **NÁDÚR** is

de groep voor het eerst sinds 1998 weer in de originele bezetting bijeen en benaderen ze zelfs de hoogtijdagen door de muziek minder gestileerd te houden (**ARC 7,5**). Robert Fisher is **WILLARD GRANT CONSPIRACY**, **GHOST REPUBLIC** zijn eerste album in vier jaar. Samen met zijn oude maat David Curry op viool maakt Fisher een hoogst elementaire plaat die loom en zelfs *spooky* klinkt. Als mix van slowcore en americana klinkt **GHOST REPUBLIC** een stuk weerbarstiger dan het werk van geestverwant Kurt Wagner (**Loose music/Bertus 7,5**).